

TAFSIR AV Kapitel 5, al-Ma'idah ~ Måltiden 1 av 3

Kapitel 5, al-Ma'idah ~ Måltiden 1 av 3

Beskrivning:

En kort kommentar till kapitel 5 i Koranen. Det behandlar mat, jakt, löften som judar och kristna gav, livet efter döden och Jesu måltid.

Inledning

Kapitlet handlar om mat, och ett centralt tema är regleringen av tillåten och otillåten föda, där lydnad till dessa regler ses som en del av förbundet mellan Gud och de troende. Det talar också om jakt under pilgrimsfärden. Gud hade även tagit löften från judar och kristna, och kapitlet behandlar vad de gjorde med sina löften. Vissa avsnitt handlar om livet efter döden och om profeternas dom över sina gemenskapers beteende. Jesus nämns när hans lärjungar bad honom att be till Gud, samt hans förnekande av varje anspråk på gudomlighet.

Verserna 1-6 – Lagar om kontrakt, offer till Gud, pilgrimer och heliga månader, mat, rituellt bad, tvagning och torr tvagning

Uppfyll era åtaganden.

Ni är förbjudna att jaga medan ni är på pilgrimsfärd, men när ni har avslutat pilgrimsritualerna får ni jaga. Låt inte ert hat mot vissa människor få er att bryta lagen. Hjälp varandra att göra det som är rätt och hjälp inte varandra till synd.

Ni är förbjudna att äta självdöda djur, blod, fläskkött, djur över vilka något annat namn än Guds har åkallats, och allt som offrats på altaren. Även tillåtna djur som strypts, slagits ihjäl, fallit och dött, stångats eller rivits av rovdjur är förbjudna – om ni inte hinner slakta dem innan de dör.

Idag har Jag fullkomnat er religion för er, fullbordat Min välsignelse över er och valt islam som er religion. Om någon av er tvingas av hunger att äta förbjuden mat, utan avsikt att göra fel, är Gud mycket förlåtande.

Judar och kristnas mat är tillåten för er, liksom er mat är tillåten för dem. Även kyska judiska och kristna kvinnor är tillåtna för er att gifta er med, men inte att ta som älskarinnor eller hemliga förbindelser.

Gud vill inte lägga någon börda på er: Han vill endast rena er och fullkomna Sin välsignelse över er, så att ni kan vara tacksamma.

Verserna 7-32 – Guds förbund, välsignelser och befallning om rättvisa, vissa villkor för Bokens folk, Moses erfarenhet med judarna, Adams två söner och människolivets okränkbarhet

Tron är det löfte som binder Gud och Hans tjänare. Tjänaren lovar att han ska vara medveten om Gud i sitt liv, och Gud garanterar att Han ska vara tjänarens beskyddare i detta liv och i det kommande.

Guds tjänare måste bevisa sitt löfte på två sätt:

1. Han förblir ståndaktig på Guds väg. Vid varje tillfälle ska han ge det svar som förväntas av en tjänare till sin Herre. När han betraktar universum ska hans sinne fyllas av insikten om Guds härlighet och

makt. När han ser på sig själv ska han inse att hans existens helt beror på Guds nåd och barmhärtighet. Hans känslor ska väckas för Guds skull. Hans uppmärksamhet ska riktas mot Gud. Hans fruktan ska vara knuten till Gud. Minnet av Gud ska vara främst i hans sinne. Han ska ägna sig åt bön och lydnad till Gud och använda sina tillgångar för Guds sak.

2. Hans relationer med andra människor ska bygga på rättvisa och rättfärdighet. Rättvisa innebär att ge en person den behandling han förtjänar – varken mer eller mindre. I sina handlingar ska han följa rättvisans principer och inte sina begär. Han ska vara så bunden till denna princip att han följer den även gentemot sina fiender, även när klagomål och bittra minnen kan dra honom bort från rättvisans väg.

Ett löfte togs från Israels barn av deras profet att de skulle leva gudfruktigt, och tolv hövdingar från deras tolv stammar utsågs att vaka över dem. Löftet innebar att de skulle leva gudfruktigt genom att utföra salat (bön), ge zakat (obligatorisk välgörenhet), stödja Guds profeter och använda sina tillgångar för kampen för Guds religion. Först efter att ha åtagit sig detta och etablerat ett kollektivt system för att säkerställa att dessa plikter uppfylldes, var de berättigade till Guds stöd och närvaro. Paradiset uppnås genom goda gärningar, inte genom någon etnisk eller släktmässig relation.

Bokens folk gick vilse genom att utelämna vissa läror ur sin religion genom medveten misstolkning eller förvrängning. De införde också restriktioner som Gud inte hade föreskrivit.

Att betrakta någon gemenskap som Guds favorit är meningslöst. Alla ska få sin belöning inför Gud enligt sina gärningar. Varje människas framtid avgörs av hennes prestation i denna värld av prövning. Varken Paradiset eller Helvetet är någon gemenskaps naturliga hemvist.

Kain lärdes av en kråka hur man begraver en död kropp i jorden. Detta visar att människan var mindre kunnig än djuren om naturens ordningar.

När en människa dödar en annan är han inte bara mördare av en person, utan av hela mänskligheten, eftersom han bryter mot lagen om respekt för människolivet, på vilken alla människors liv beror.

[«TAFSIR AV Kapitel 5, al-Ma'idah ~ Måltiden 2 av 3](#)

[TAFSIR AV Kapitel 4, an-Nisa ~ Kvinnorna 3 av 3»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)